

Jumala, kuule minua

Sydämellä on paljon asioita. Pieniä ja suuria. Tärkeitä ja turhamaisia. Mieli on täynnä toiveita ja pelkoja. Suunnitelmia ja toivottomuutta. Elämä on täynnä toteutumattomia haaveita ja pieleen menneitä valintoja. Välillä iskee epätoivo, mutta monesti jaksaa uskoa ja toivoa, haaveilla ja suunnitella.

Välillä kun mieli rypee epätoivossa voi itkunsa kääntää Jumalalle. Jumalan korva ei kyllästy kuuntelemaan vaikerrustamme. Joskus mielen synkeyteen auttaa, kun saa huokaista tai parahtaa kaiken ulos sisimmästään. Synkeyden keskelle kuitenkin kantautuvat sanat, jotka työntävät meitä eteenpäin: Pyytäkää, niin teille annetaan. Etsikää, niin te löydätte. Kolkuttakaa, niin teille avataan. Sillä pyytävä saa, etsijä löytää, ja jokaiselle, joka kolkuttaa, avataan.

Epätoivonkin keskellä tarvitsemme suuntaa ja päämäärää. Emme ole elämässämme sivustaseuraajia vaan tekijöitä. Emme voi heittäytyä virran vietäväksi vaan meidän pitää itse uida ja etsiä ranta, jolle kivuta. Jumala kulkee kyllä vierellämme kuunnellen ja tukien, kannatellen tyrskyjen keskellä. Hänelle saamme tuulettaa ajatuksiamme. Avoin ja toiveikas, suunnitteleva mieli avaa uusia ovia tulevaan.

Milla-Maria Liikala

Orimattilan seurakunta